

[Annette Just]

handles i langt større udstrækning med Østeuropa, end det er tilfældet i dag. Derfor går vi også ind for samme linje i GATT-forhandlingerne, og det er den vej, vi skal. Vi skal ikke lukke os inde i en union, vi skal åbne for verdenshandel.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Til hr. Peter Duetoft: Jeg tror, man skal være meget forsigtig med i den her fase at sætte spørgsmålstegn ved, hvor langt vi kan køre nærhedsprincippet igennem i EF. Vi vedtog det indre marked i 1986, og det er vi selvfølgelig alle sammen bundet af.

Men det, der nu er opgaven for os alle sammen, er at tvinge hele EF-apparatet til at vurdere beslutningerne i dette lys: I hvilken udstrækning kan vi få tingene til at ligge så tæt på borgerne som overhovedet muligt, i hvilken udstrækning er der mulighed for at have nuancer i forhold til det, der er de reelle vilkår i medlemslandene?

Derfor vil jeg meget anmode om, at vi går ind for EF og ønsker at forbedre EF, at vi samlet kæmper en kamp for, at nærhedsprincippet bliver endnu stærkere ved de kommende beslutninger i EF's Ministerråd og i Europa-Parlamentet. Jeg tror, det er meget afgørende for EF's udvikling, så derfor skal vi ikke tage forbehold. Det siger sig selv, at der er en begrænsning i forhold til, hvordan det indre marked kan fungere. Men vi har alle sammen tilsluttet os det indre marked, så selvfølgelig skal det marked fungere.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til hr. Kent Kirk, at jeg er også tilhænger af nærhedsprincippet. Jeg advarer bare imod, at man foregøgler befolkningen, at man kan gennemføre nærhedsprincippet meget langt på alle områder. En række af de eksempler, der har kørt i den offentlige debat også op til 2. juni, tager udgangspunkt i det indre marked, og det er her, jeg tillader mig at sætte spørgsmålstegn ved, i hvor høj grad man netop på det område kan bruge nærhedsprincippet. Hvis vi alle sammen løber rundt og siger, at det skal man, og så alligevel om et halvt år må erkende, at det kan man ikke uden at

ødelægge fundamentet i det indre marked, så får vi jo bare påstanden om, at vi har snydt endnu en gang, at høre.

Derfor vil jeg hellere fra starten sige: Jeg vil være med til at gå lige så langt, som det er sagligt nødvendigt, men jeg ønsker ikke, at det fundamentale i EF-systemet, nemlig den harmonisering, der ligger i det indre marked, at grænserne faldt bort for varerne osv., kommer i klemme. Det var bare den melding, jeg ville komme med. Jeg vil gerne forsøge at gå ganske langt uden at ødelægge det system.

Så må jeg sige til fru Annette Just, at alt i verden handler ikke om handel. Det er måske ikke gået op for fru Annette Just, men faktisk er det vigtigste i Maastricht den politiske udvikling. Det er et politisk tiltag, mere end det er et økonomisk. Det er jo også det, der har været problemet i den forstand, at vi ikke har kunnet diskutere det dér med ti øre på flæsket, og hvad ved jeg, som vi plejer at gøre. Nej, det er selvfølgelig politik dette her. Dér mener jeg det er nødvendigt, at Europa står sammen.

Til fru Annette Just er jeg nødt til at sige, at jeg ved godt, hvor navnet sølvtæppet kommer fra. Det kommer fra Lech Walesa, der i Strasbourg før 2. juni holdt en sølvtæppetale. Men den er blevet misbrugt og fordrejet, så det basker, i hele 2. juni-debatten, for hverken Polen eller Tjekkoslovakiet eller Ungarn ønskede, at Maastricht skulle stoppes. Tværtimod, de var de varmeste tilhængere af det. Det eneste, de sagde, var: Glem ikke i forbindelse med finansieringsomlægningerne, at der også skal foregå tingovre østpå.

Men endnu en gang at misbruge Østlandene ved at sige, at de skulle gå imod integrationen i Europa og imod Maastricht, det er altså for groft. Deres regeringer har gang på gang beklaget, hvis integrationen og Maastrichttraktaten ikke skulle blive til noget. Så lad være med den historie!

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Hr. Peter Duetoft skal være glad for, at jeg ikke brugte et længere citat.

Men det, jeg havde tænkt mig at sige noget om, var denne her sammenblanding af den videre udvikling af det, vi har stemt om to gange og sagt ja til, nemlig Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og det, som vi sagde nej til: